

CGTN TV's The Point interviewer Zepp-LaRouche om forholdet mellem Europa og Kina, 10 år med BRI

Den 30. maj 2023 (EIRNS) – CGTN TV's program, The Point, med Liu Xin som vært i Beijing, har interviewet Helga Zepp-LaRouche. Liu indleder interviewet med en meget provokerende introduktion: "Afkobling fra Kina er selvdestruktivt," siger Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af den tyske tænketank, Schiller Institutet. Hun kalder idéen et geopolitisk komplot, som er ensbetydende med økonomisk selvmord for Tyskland, mens EU og verden lider under konsekvenserne.

"Hvis afkoblingen fra Kina vil føre til yderligere skade, hvad er så hendes tanker om den såkaldte alternative 'de-risking' med Kina? Og som 'Silkevejsdamen', hvordan vurderer hun så BRI ti år senere? Har den vist sig at være Den Nye Verdenslandbro i lighed med fortidens?"

Den fulde udskrift er nedenfor, og videoen kan ses på <https://www.cgtn.com/tv/replay?id=BEHIAEA>

Afskrift: Følgende er et udskrift fra EIR af Helga Zepp-LaRouches, Schiller Institutets grundlægger og leder, gæsteprotræden i CGTN's "The Point", som blev udsendt den 29. maj.

LIU XIN: Afkobling fra Kina viser sig at være selvdestruktivt, hævder grundlægger og formand for den tyske tænketank Schiller Institutet, Helga Zepp-LaRouche. Kan hun underbygge det? Og hvordan kan afrikanere fortælle deres sandfærdige historier på

en begavet måde? Min eksklusive samtale med Kwesi Pratt, grundlægger af Pan-Africa Television. Velkommen til denne specialudgave af "The Point" med mig, Liu Xin, som rapporterer fra Beijing.

Afkobling fra Kina er selvdestruktivt, siger Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for den tyske tænketank, Schiller Institutet. Hun kalder idéen et geopolitisk komplot, som er ensbetydende med økonomisk selvmord for Tyskland, og hvor EU og verdensøkonomien lider under konsekvenserne. Hvis afkobling fra Kina vil føre til yderligere skade, hvad mener hun så om den såkaldte alternative tilgang med såkaldt "de-risking" i forhold til Kina? Og som den nye silkevejsdame, hvordan vurderer hun BVI ti år senere? Har den vist sig at være den Nye Verdenslandbro ligesom den gamle? Jeg er glad for at have Helga Zepp-LaRouche med fra Beijing.

Fru Zepp-LaRouche, velkommen til "The Point". Du har ved forskellige lejligheder sagt, at det potentielt vil have enorme omkostninger at afkoble sig fra Kina. Hvad mener du helt præcist med det? Hvilke enorme omkostninger ville der være tale om?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Altså, for det første tror jeg ikke, at det er særlig hensigtsmæssigt, da økonomierne imellem både Europa og Kina og USA og Kina er så sammenvævede, at det er som at skære sin egen hånd af, når man gør det. Desuden mener jeg, at det vestlige finanssystem er i en forfærdelig tilstand. Bloomberg nævnte for nylig, at ud af 4800 amerikanske banker er halvdelen af dem insolvente. USA's gæld kan misligholdes, og det vil føre til verdensomspændende panik, arbejdsløshed og så videre. Jeg tror, vi sidder på en krudttønde. Jeg er overbevist om, at hvis denne politik fortsætter, vil de virkelige tabere være Vesten, fordi det vestlige finanssystem er bankerot, mens andre lande som Kina er langt mere baseret på fysisk økonomi, og derfor vil de overleve en sådan situation betydeligt lettere. Det kan man se i tilfældet med Rusland, hvor sanktionerne gav fuldstændig

bagslag. Det var ikke Rusland, der led. Nu er Tyskland ved at blive afindustrialiseret som følge af sanktioneerne, og Rusland klarer sig relativt godt. Så jeg mener, at denne politik er fuldstændig tåbelig, og at de mennesker, der presser på for afkobling, økonomisk set er ekstremt tåbelige.

LIU XIN: Hvis det er så tåbeligt, hvor tror du så, at hele snakken om afkobling kommer fra? Kopierer europæiske virksomheder og europæiske politikere i virkeligheden de amerikanske synspunkter?

ZEPP-LAROUICHE: Ja, det gør de. Europa har på dette tidspunkt med meget få undtagelser, som præsident Macron, mistet al uafhængighed, og det, de europæiske regeringer gør, er helt imod industriens interesser. Den tyske industri forsøger nu meget forsigtigt at protestere over, at de har brug for samarbejdet med Kina, men det kommer af den geopolitiske vilje til at knuse Rusland. Jeg tror ikke, det er et for stærkt ord, og når det er lykkedes for dem at gøre det med Rusland, så vil det næste være Kina. Så jeg tror, det er en del af den konfrontationspolitik, der kommer fra Vesten lige nu.

LIU XIN: Handlen mellem Kina og Tyskland steg til 300 mia euro sidste år, hvilket gjorde Kina til Tysklands vigtigste handelspartner for syvende år i træk. Men på en eller anden måde er der nogle, der kalder det økonomisk afhængighed. Tror du det er tilfældet, og hvordan forklarer du denne mentalitet om, at en masse handel nødvendigvis sætter et land i en ugunstig position?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, det er en spidsfindighed. Når man har en fungerende verdensøkonomi, samarbejder landene. Tyskland har haft stor gavn af at samarbejde med Kina. Uden Kinas økonomi, som de facto er motoren i verdensøkonomien, ville verden være i en meget værre tilstand, så det er sofisteri. Jeg tror, at de mennesker, der siger disse ting, simpelthen lyver; det har ingen realitet i de økonomiske fakta. Lige nu er Tyskland fuldstændig afhængig af USA. Vi

køber nu energi, som er tre gange dyrere end den russiske gas i form af amerikansk LNG [flydende naturgas]. Den amerikanske lovgivning, Inflation Reduction Act, får virksomheder til at forlade Tyskland og investere i USA, fordi de ellers ikke kan overleve. Tyskland bliver således mere og mere afhængig af USA fremfor Kina. Så, folk skal ikke altid tro på de formuleringer, der bliver brugt, for de har en hensigt næsten hver gang.

LIU XIN: Er det derfor, at du ved et af de seneste arrangementer advarede mod en kommende stor depression? Du sagde også, at politikerne på den anden side af Atlanten gik i søvne, og at massemedierne næsten gør et kriminelt stykke arbejde i deres bestræbelser på at distrahere folk og bruge misinformation til at overbevise dem om, at verden er meget anderledes, end den faktisk er. Er det det du taler om her?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg ved fra mange personlige diskussioner, at mange i toppen af etableringen i Vesten udmærket ved, at kasinoøkonomien er færdig. Den har spillet fallit. Profitmaksimeringspolitikken har i årtier været en ulempe for realøkonomien. De rige er blevet rigere, milliardærerne er blevet flere, men milliarder af mennesker er blevet fattigere. Det system kan ikke opretholdes.

Så for dem der ved det, og der er nogle topledere i banksektoren, i finanssektoren, som udmærket ved, at finanssystemets nuværende tilstand er af en sådan art, at det kan eksplodere, udløst af en konkurs som First Republic Bank i USA, eller den nylige sammenlægning af Credit Suisse i Schweiz. Schweiz har nu en enorm megabank, fordi UBS har overtaget Credit Suisse, hvilket udgør en umådelig sårbarhed for den schweiziske økonomi. Så det kan eksplodere på et øjeblik. Og de mennesker, der ved det, fortsætter spillet, og det betragter jeg som kriminelt.

LIU XIN: For at løse problemet har nogle mennesker foreslået ideen om de-risking, som om det er vejen frem i stedet for

afkobling, de taler nu om de-risking som vejen frem. Hvad er din mening om det?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg har endnu ikke fundet nogen, der kan forklare, hvad den egentlige forskel er mellem afkobling og de-risking. Det er dybest set det samme, for det er ideen om at isolere Kina, at opsøge lande, som ikke er Kina. Men Kina har en utrolig fordel i form af infrastruktur, kvalificeret arbejdskraft og en enorm succeshistorie med modernisering. Hvis man tager til visse centre som Xinxiang, så er det den nyeste udvikling inden for mange teknologier. Man kan ikke tage til et land, som ikke har disse forudsætninger, og tro, at man kan mindske risikoen ved at investere i disse andre lande. Jeg tror, det er et forsøg på at inddæmme Kina, og det vil ikke fungere. Jeg synes, det er en meget tåbelig strategi.

LIU XIN: Men mener du, at der er noget legitimt i den bekymring, som erhvervslivet og nogle gange det politiske establishment udtrykker om, at det er ubalanceret at gøre forretninger med Kina? Kan du se nogen elementer af det? Hvis ja, hvad mener du så er den rigtige tilgang til at løse disse problemer?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg studerede det økonomiske møde, der fandt sted i december sidste år, hvor Xi Jinping stort set nulstillede regnearket for handel med andre lande. Der er mere åbning, mere fokus på at tillade udenlandske investeringer. Jeg tror ikke, at alle disse argumenter holder, når man begynder at se på det i virkeligheden. Naturligvis kan man altid sige, at der kunne være bedre betingelser, men jeg tror, at man for eksempel kan tage Den nye Udviklingsbank, som nu blev åbnet i Shanghai, hvor Dilma Rousseff er den nye direktør. Præsident Lula sagde, da han var i Kina, at dette vil blive den store nye bank for det Globale Syd. Hvis Vesten var smart, ville de på en eller anden måde samarbejde med den slags initiativer i udviklingen af det Globale Syd, for det er de fremtidige markeder. Afrika

vil for eksempel have 2,5 milliarder mennesker i år 2050. Hvis vi ønsker en fredelig verden, ville de europæiske nationer og selv USA foreslå: "Lad os samarbejde med Kina om at udvikle disse kontinenter – Afrika, Latinamerika, Sydasien – som ikke er udviklede." Selv Europa har dele, som endnu ikke er udviklet. Lad os koncentrere os om fælles projekter, joint ventures, og alle vil få en fordel. Men det vil kræve en anden tankegang fra Vestens side.

LIU XIN: Tror du, at den slags tankegang kan indfinde sig snart, i betragtning af den nuværende geopolitiske spænding, som vi ser fra Vesten?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, at jeg normalt ville have svaret "nej", fordi etableringerne er ret forstokkede i deres synspunkter. Men vi har lige nu en situation både i USA og i Europa, hvor regeringerne ikke længere tager hensyn til befolkningens interesser i deres politik. Tag for eksempel det faktum, at den tyske regering ikke protesterede over, at det efter al sandsynlighed var den amerikanske regering, der sprængte Nord Stream-rørledningerne i luften. Det har den undersøgende journalist Seymour Hersh fremlagt fuldstændige beviser for. Vi har talt med mange militærekspertter i Europa i forskellige lande, som alle bekræfter, at det er den eneste sandsynlige forklaring. Vil den tyske regering i det mindste protestere over for den amerikanske regering? Nej, men hvem betaler regningen? Det er de almindelige mennesker, som nu skal betale meget mere for energi og leveomkostninger. Det er bare ét eksempel ud af mange. Så jeg tror, vi er på vej mod en situation, hvor pludselige ændringer vil give mulighed for at ændre parametrene og også holdningen hos størstedelen af befolkningen.

LIU XIN: Du er kendt af mange som Den nye silkevejs Dame. Nu, hvor vi fejrer 10-årsdagen for ideen om Bælte- og Vej-Initiativet (BVI), mener du så, at dette initiativ har haft den forventede effekt? Og hvad tænker du om de forskellige vestlige bekymringer, der hidtil har været forbundet med dette

initiativ, såsom høj gæld?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at de 10 år med Bælte- og Vej-Initiativet har forandret verden fuldstændigt. For eksempel har landene i det Globale Syd nu opnået den nye selvtillid, at de i samarbejde med Kina og Bælt & Vej endelig kan overvinde kolonialisme, fattigdom og underudvikling. Jeg har i den seneste tid set en helt ny selvtillid, som for eksempel kommer til udtryk i, at BRIKS-landene har 19 ansøgninger om medlemskab. Mange organisationer i det Globale Syd hævder nu, at de er nødt til at få en stærkere stemme i udformningen af verden, fordi de repræsenterer størstedelen af menneskeheden. Det har sin forklaring i, at Bælte- og Vej-Initiativet eksisterer, og at mange fantastiske projekter er blevet realiseret. Som Kina-Pakistan-korridoren eller hurtigtoget mellem Jakarta og Bandung i Indonesien, eller hurtigtoget mellem Laos og Kunming og mange andre af den slags projekter. Så jeg tror virkelig ikke, at dette skal forhindres. Uanset hvad Vesten forsøger at gøre, tror jeg, at de har tabt spillet, og at Kina har bevist, at de faktisk gør noget i udviklingslandenes interesse, og at win-win-politikken er meget bedre end den politik, hvor man forsøger at undertrykke andre.

LIU XIN: Hvordan skal vi fortsætte og undgå det scenarie, som du har advaret om, nemlig at verden splittes i to blokke? Den ene repræsenteres af det USA-ledede Vesten, og den anden af Rusland, Kina og det Globale Syd. For at undgå dette scenarie, hvad mener du så, at Kina skal gøre for at fortsætte med at skabe den slags win-win?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at disse tre initiativer fra præsident Xi Jinping – Det Globale Sikkerhedsinitiativ, Det Globale Udviklingsinitiativ og Det Globale Civilisationsinitiativ – samlet som en pakke er nøglen til at løse denne situation. Vi har brug for en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til interesserne i hvert eneste land på planeten. Den eneste form

for global tænkning, der gør det, kommer faktisk fra disse initiativer. Så jeg mener, at det bør diskuteres mere indgående. Jeg vil foreslå, at Kina arrangerer et væld af konferencer, hvor ledere fra det Globale Syd inviteres til at udtrykke deres synspunkter. Jeg er sikker på, at det vil have indflydelse på folk i Tyskland, Italien og Frankrig, fordi de ikke ved, hvad lederne i det Globale Syd og folkene i det Globale Syd har af synspunkter. Og der må findes en måde at bryde dette på, for hvis man kun har folkets mening, og folk virkelig vidste, hvad der er på spil, tror jeg, de ville komme til den rigtige konklusion. For jeg tror, at mennesket grundlæggende er godt.

LIU XIN: Okay, vi er nødt til at stoppe her; vores tid er meget begrænset. Mange tak til grundlægger og formand for den tyske tænketank Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, som er med mig fra Beijing.

Memorial Day, erindringens gådefulde strenge og JFK's højeste politiske kunst

Den 29. maj 2023 (EIRNS) – Memorial Day handler ikke om at vælge mellem at fejre en fridag for at spise hotdogs eller føle sig trist et øjeblik over dem, der ofrede deres liv for en sag. Abraham Lincoln indfangede i sin første indsættelsestale bedst, hvordan mindedage for dem, der kæmpede for landet, faktisk fungerer, selv da landet stod over for udbruddet af en borgerkrig: "Erindringens gådefulde strenge, der strækker sig fra hver eneste slagmark og fædrelandsgrav

til hvert eneste levende hjerte og ildsted over hele dette vide land, vil stadig få unionens kor til at svinge, når de igen berøres, som de helt sikkert vil blive, af de bedre engle i vores natur.”

Nogle af de efterklingende ekkoer af Lincolns statskunst omfatter følgende: Det er vigtigt at minde os selv om, at vi ikke udgør så dårligt et folk, som vores nuværende omstændigheder kunne antyde, at vi er; og at vi i den bevidste indsats for at mindes, hvad der er gået forud for landets dannelse og eksistens, kan blive forvandlet til de personer, som vi burde være. Det kan lykkes, fordi hukommelsen fungerer på samme måde som musikkens kraft.

Da Memorial Day i dag indtræffer på præsident John F. Kennedys fødselsdag, som også var veteran, og som i sandhed døde i dette lands tjeneste, er det værd at studere hans hovedtale om kulturens nære rolle på det højeste politiske niveau. Han omtalte i 1962 som en del af bestræbelserne på at etablere et nationalt kulturprojekt, det, der skulle blive til JFK Center for the Performing Arts. (<https://www.presidency.ucsb.edu/documents/remarks-close-circuit-television-broadcast-behalf-the-national-cultural-center>)

“I det omfang kunstnere kæmper for at udtrykke skønhed i form og farve og lyd, i det omfang de skriver om menneskets livtag med naturen eller samfundet eller sig selv, i det omfang rammer de en modtagelig klangbund i hele menneskeheden. I dag taler Sofokles til os fra mere end 2.000 år tilbage.” På trods af spændingerne mellem Rusland og USA læser russerne Mark Twain og Edgar Poe, og amerikanerne læser Tolstoj og Dostojevskij, og begge opnår “indsigt i de fælles problemer i det menneskelige hjerte. Så i dag, som altid, kender kunsten ingen nationale grænser.”

“Genier kan tale på et hvilket som helst sprog, og hele verden vil høre det og lytte. Bag stormen af daglige konflikter og kriser, de dramatiske konfrontationer, den politiske kamps

tumult, fortsætter digteren, kunstneren, musikeren århundreders stille arbejde med at bygge broer af erfaring mellem folkeslag, minde mennesket om det universelle i dets følelser og ønsker og fortvivlelse, og minde det om, at de kræfter, der forener, er dybere end dem, der splitter.

“Således er kunst og opmuntring til kunst politisk i den allerdybeste betydning, ikke som et våben i kampen, men som et instrument til at forstå det nytteløse i at kæmpe mellem dem, der deler menneskets tro. Aischylos og Platon bliver husket i dag, længe efter at det kejserlige Athens triumfer er glemt. Dante overlevede ambitionerne i det 13. århundredes Firenze. Goethe hæver sig roligt over Tysklands politik, og jeg er sikker på, at når århundreders støv har lagt sig over vores byer, vil vi også blive husket, ikke for sejre eller nederlag i kamp eller politik, men for vores bidrag til den menneskelige ånd ... Hvis vi kan gøre vores land til en af civilisationens store skoler, så vil vores krav på menneskehedens ultimative taknemmelighed helt sikkert hvile på denne præstation.”

JFK tilføjede, at “et stort demokratisk samfund” har “et særligt ansvar over for kunsten, for kunsten er den store demokrat, der kalder kreative genier frem fra alle dele af samfundet... Den blotte ophobning af rigdom og magt er tilgængelig for både diktatoren og demokraten. Hvad frihed alene kan bringe, er frigørelsen af det menneskelige sind og ånd, som finder sin rigeste opblomstring i det frie samfund.” I bund og grund kan vi ikke have et demokrati, uden at kunsten bringer det bedste frem i mennesket.

Det er værd at huske en god præsident. Gør Amerika godt igen.

Første skridt: Underskriv og cirkuler Schiller Instituttets “Indtrængende appel fra borgere og institutioner fra hele verden til USA’s (næste) præsident!” https://schillerinstitute.nationbuilder.com/urgent_appeal_by_citizens_and_institutions_from_all_over_the_world_t

At tænke småt skaber store problemer

Den 25. maj 2023 (EIRNS) – “Lykke” og det ” skønne” var emnerne for Kinas præsident Xi Jinping i en kritisk tale til Den eurasiske økonomiske Unions åbning af deres plenarmøde i Moskva. Xi forklarede, hvorfor han mente, at synergien mellem hans Bælte- & Vej-Initiativ (BVI) og landene i Den eurasiske økonomiske Union (EØU) kan og bør intensiveres. Dette er tiårsdagen for Xis præsidentskab og for hans lancering af Bælte- & Vej-Initiativet. Initiativets mission er at opdage og realisere den fælles udvikling for lande og dermed åbne op for en “lykkens vej”, der gavner hele verden.

Den fælles udvikling blandt forskellige lande med forskellige kulturelle styrker og svagheder er ikke så let, som det lyder. Men som med Den amerikanske Uafhængighedserklærings “liv, frihed og lykke” er lykke karakteristisk for en skabt verden, hvor Skaberen skabte menneskehedens frihed, dens åndsfrihed til at skabe nye videnskabelige gennembrud, der er nødvendige for muligheden for liv, for at løse det tilbagevendende eksistentielle problem med at løbe tør for ressourcer med den nuværende teknologiske tilstand. I en sådan skabt verden er det ikke muligt, at forskellige kulturer eksisterer i fundamental modsætning til hinanden. Hvis der er en tilsyneladende konflikt mellem kulturer, findes der en løsning på et højere niveau.

Xi skabte forudsætningerne for en decideret synergi mellem BVI

og EØU. Han begrundede det med, at Eurasien, som Kina er en del af, omfatter den største befolkning, det største antal lande og de mest forskelligartede civilisationer i verden. Derfor havde det de bedste forudsætninger for en fremtidig verden med varig fred, universel sikkerhed og fælles velstand – en “smuk” verden.

For mere end 300 år siden mente det store europæiske geni Gottfried Leibniz, ophavsmanden til begrebet “lykke”, som Benjamin Franklin bragte ind i Den amerikanske Uafhængighedserklæring, at hvis Kina og Europa havde elementer af en meget høj kultur, kunne det ikke være tilfældet, at de var dømt til at forblive hver for sig. Det er tydeligt, at det voksende Rusland havde til opgave at overføre begge disse kulturer indbyrdes og tage verden til det næste højere niveau, som den måtte opnå. Det er på tide – og præsident Xi egner sig til det.

I går mødtes Xi også med Ruslands premierminister, Mikhail Mishustin, i Beijing. Mishustin havde netop underskrevet nogle store handelsaftaler med Kina om energi og landbrug. Han sagde til Xi, at partnerskabet mellem Rusland og Kina var “af særlig betydning for os i kølvandet på den tiltagende turbulens på den internationale arena. Vores lande står skulder ved skulder og bekæmper Vestens kollektive forsøg på at bevare den globale...”

Europæisk kultur har set bedre tider. Leibniz’ kvaliteter som statsmand, som hos Abraham Lincoln og den moderne Leibnizianer, Lyndon LaRouche, er dukket op i USA. Men den altoverskyggende strategiske realitet er, at Kinas og USA’s bedre engle er nødt til at finde hinanden. Rusland har stadig en nøglerolle at spille. At sende våben til Ukraine for at hjælpe med at dræne Rusland er nok ikke det rigtige sted at starte.

Xi viste i hvert fald i går, at meget kan gøres på en dag. Vesten er nødt til at lære at tænke stort igen, for at tænke

småt har bragt os ud i et temmelig stort problem.

Danmark ønsker at være vært for fredskonference om Ukraine med deltagelse af Kina, Indien og Brasilien

Den 23. maj 2023 (EIRNS) – Den danske udenrigsminister og tidligere statsminister, Lars Løkke Rasmussen, sagde den 22. maj, at Danmark gerne vil være vært for et topmøde i juli, som bør inkludere Kina, Indien og Brasilien, med henblik på at opnå fred mellem Ukraine og Rusland, rapporterede Reuters.

“Hvis Ukraine vurderer, at tiden er inde til at afholde et sådant møde, ville det være fantastisk. Og så vil Danmark naturligvis gerne stå som vært for mødet,” sagde Løkke Rasmussen til journalister på sidelinjen af EU’s udenrigsministerråd i Bruxelles.

“Til at begynde med er vi nødt til at gøre en indsats for at skabe et globalt engagement for at organisere et sådant møde,” udtalte Rasmussen og tilføjede, at et topmøde ikke kun bør have deltagelse af Ukraines allierede. “Det er nødvendigt at opbygge interesse og engagement fra lande som Indien, Brasilien og Kina”, sagde han. “Det er svært for mig at se” Rusland deltage, tilføjede han.

Ifølge Politiken og Ekstra Bladet var der en reaktion fra den russiske ambassade i Danmark på nyhedshistorien:

Den russiske ambassade i København er af den opfattelse, at der ikke kan være tale om et fredstopmøde uden Ruslands deltagelse: "Der er ingen antydning af en diplomatisk vej i Ukraines politik for at opnå fred. Den stadigt øgede forsyning af vestlige våben til Ukraine vidner også om NATO- og EU-landenes holdning til en yderligere optrapning af konflikten."

Lula og Modi drøfter det presserende behov for at skabe fred i Ukraine.

Den 24. maj 2023 (EIRNS) – På sidelinjen af det nylige G7-møde i Hiroshima, Japan, mødtes Brasiliens præsident Luiz Inácio Lula da Silva med Indiens premierminister Narendra Modi for at drøfte globale anliggender og især krigen i Ukraine. Lula noterede sig landenes strategiske partnerskab og understregede, at "de er yderst relevante lande for udformningen af en ny global politik". Modi rapporterede, at Brasilien og Indien ikke er "neutrale lande" i krigen mellem Rusland og Ukraine, men at de er nationer, der er yderst interesseret i at bevare verdensfreden. Han erklærede, at han var interesseret i at arbejde sammen med Brasilien om at finde en fredelig løsning på den europæiske konflikt.

Trods sabotage og fodslæbende handlinger fra London, Washington og Kiev – som insisterer på, at der ikke kan finde forhandlinger sted med Moskva, medmindre: a) Rusland vender tilbage til sine grænser fra før 2014 (dvs. opgiver Krim og Donbass), og b) Putin afsættes som Ruslands præsident – fortsætter Lula, Vatikanet, Kina og et halvt dusin afrikanske statsoverhoveder med at presse på for forhandlinger, på hver deres måde.

F.eks. er den kinesiske udsending for disse forhold, Li Hui, allerede rejst til Kiev og Warszawa med henblik på forhandlinger, og han vil nu fortsætte til Berlin, Paris, Bruxelles og Moskva.

På samme måde har præsidenterne for seks afrikanske nationer – Egypten, Zambia, Congo, Uganda, Sydafrika og Senegal – ligeledes indtrængende opfordret Ukraine til at acceptere at indlede fredsforhandlinger med Rusland uden deres ufravigelige forhåndsbetingelser. De seks har planer om at besøge Moskva og Kiev for at opfordre begge parter til at sætte sig til forhandlingsbordet.

City of London indrømmer at have et stort strategisk problem med det Globale Syd

Den 24. maj 2023 (EIRNS) -_En {Financial Times} redaktionel erklæring, der blev offentliggjort i går under overskriften “Taking Stock of the G7 Hiroshima Summit”, giver et nyttigt fugleperspektiv på den globale strategiske situation ud fra de helt igennem bankerotte finansielle interesser i City of London og Wall Street. Et retvisende resumé ville lyde således: Det går godt for os i Vesten med vores plan om at orkestrere et opgør med Rusland og Kina, men vi har et stort problem med det Globale Syd. De er overhovedet ikke indforstået med den førte politik, og vi må hellere finde på noget, der kan afhjælpe det. Men det “noget”, som {Financial Times} foreslår – betydelige investeringer i nationerne i Syd – kan ikke gennemføres under det nuværende transatlantiske finanssystem.

Underrubrikken på lederartiklen identificerer problemet: “Det er nødvendigt at udvise enighed om Rusland og Kina og følge op med konkrete handlinger.” De bemærker, at G7-topmødet “havde nogle bemærkelsesværdige resultater... Topmødet ydede en kærkommen indsats for at udvide den internationale støtte til Ukraine.” Mødet “gav også Zelenskyj en global platform... USA’s beslutning om at støtte allierede i leveringen af F-16-kampfly og hjælpe med at træne ukrainske piloter, sammen med en ny militær bistandspakke på 375 millioner dollars fra Washington, var også et betydeligt løft for Kiev.”

{FT} er også glad for, at Europa er blevet enige om at “samles

omkring 'de-risking' (risiko-reduktion) af de økonomiske forbindelser med Kina, snarere end 'afkobling' – hvilket er i tråd med opfordringerne fra Europa-Kommissionens formand, Ursula von der Leyen.”

Men, men, men...

“At opnå støtte fra det såkaldte 'globale syd' vil dog fortsat være en stor udfordring for G7. De økonomiske bånd mellem disse nationer og Rusland og Kina er en barriere. Indien har nemlig mæsket sig i billig russisk olie, og den bilaterale handel mellem Brasilien og Kina er steget kraftigt. Da Kina også bygger havne og uddeler milliarder i bistand og investeringer i Latinamerika, Afrika og Sydøstasien, vil en stærkere dialog være begrænset til et vist omfang. Begrænsede fremskridt med hensyn til klimaforpligtelser på topmødet vil heller ikke overbevise de fattigere lande om, at de skal øge deres egen indsats. G7 skal følge op på løfterne om at støtte udviklingslandene med investeringer og klimafinansiering.”

Redaktionen konkluderer: “Med G20-topmødet, der skal finde sted i New Delhi senere i år, er udfordringen nu at vise det “globale syd”, at det ikke blot er en bagtanke. En fælles tilgang til Rusland og Kina blandt syv af verdens største økonomiske magter er et skridt i den rigtige retning. Men for at gøre de fremtidige skridt og opbygge en global aftale skal G7 ledsage sine ord med penge og øget gennemslagskraft.”
[<https://www.ft.com/content/0d2c1fed-422f-4feb-83a5-ea0befef2854>]

Fredstalen": En international mobilisering for at generobre den amerikanske regering

Den 23. maj 2023 (EIRNS) – Mens det er blevet bemærket af den tidligere britiske diplomat Alaistir Crooke, som kommenterede indrømmelsen, både i London Telegraph og Spectator, af fiaskoen for NATO's sanktionspolitik med "finansiel atomkrig" mod Rusland, at "vrangforestillinger om storhed har sat 'skyklapper' på vestlige politikere"; de kunne ikke se, hvad der var foran deres egne øjne", undlod han i sin kommentar at sammenligne dette dødsdømte synspunkt med det synspunkt, der findes i den klassiske tragedie – f.eks. i Sofokles' Ødipus Rex. Crooke, som mange akademiske kommentatorer, hvis beskrivende gengivelse af den nuværende civilisationskrise måske er præcis, fortæller os intet om "vejen ud", om hvordan man kan overvinde tragedien.

Da den tidligere leder af partiet Labour, Jeremy Corbyn, bragte Sydafrikas, Vatikanets og Brasiliens indsats for at opnå fred og ophør af den verdenskrig, der nu er i gang i Ukraine, på bane, proklamerede den ulykkelige premierminister, Rishi Sunak, lystigt og stolt den ukrainske nations nødvendige død til fordel for anglofærens større ære – at Ukraine må afvise fred. I mellemtiden sagde Ruslands tidligere præsident og nuværende næstformand for det russiske sikkerhedsråd, Dmitrij Medvedev, i går som svar på et spørgsmål fra en journalist: "I Vesten er der ingen personer at tale med om sikkerhedsgarantier. NATO tager ikke truslen om en atomar apokalypse alvorligt. NATO tager fejl ved at betragte en atomkonflikt som umulig, da begivenhederne kan forløbe efter et uforudsigeligt scenarie." Hvis denne tilstand i forholdet mellem Rusland og USA fortsætter, som Medvedev har udtalt det, vil en atomkrig synes tragisk uundgåelig i betragtning af den aksiomatiske selviscenesættelse, som det "Perfide Albion"

(Storbritannien) og dets håndlangere i Washington D.C. forfølger.

Den alternative strategiske tilgang til denne mangel på kreativ fantasi, tilgængelig for alle der søger den, kunne kaldes: "Tænk og kæmp som Beethoven!" Hvad der må forstås, er "den uundværlige rolle, som klassiske kunstneriske tænkemåder spiller for menneskehedens kortsigtede og varige overlevelse". Lyndon LaRouche insisterede i sit skrift "Politics As Art" fra 2000, på tærsklen til præsidentvalget i 2000, på behovet for en grundlæggende forandring hos det amerikanske borgerskab og foreslog diskussion fra person til person – af en vis type – som den måde, hvorpå dette kan opnås.

"Den model, som man skal lære at kende for at kunne hæve sig op til det højere niveau af overvejelser om emnerne i vores nations politiske spørgsmål, er den model, som man finder ved at genopføre Platons sokratiske dialoger og se disse dialoger for det de er: Klassiske dramaer, der skildrer meningsudvekslinger mellem personer, som er karakteristiske for påfaldende faktiske personer fra den pågældende tids græske historie. Det er ved at genopleve disse dialoger som dramaer, at almindelige mennesker kan blive glædeligt overrasket over at berøre noget af den mentale kvalitet, der gør dem til genier, efterhånden som de gennem erfaring bliver mere og mere effektive, selv som almindelige borgere, i anvendelsen af de vigtigste principper for rationel udvælgelse af politiske valg. Ud fra dette synspunkt vil man også erfare, at enhver form for vigtig klassisk kunstnerisk komposition fungerer efter nøjagtig det samme princip som Platons sokratiske metode."

(https://larouchepub.com/eiw/public/2000/eirv27n45-20001117/eirv27n45-20001117_020-politics_as_art-lar.pdf)

Schiller Instituttets grundlægger og leder Helga Zepp-LaRouches brug af talen og 60-årsdagen for den myrdede præsident John F. Kennedys tale på American University – "fredstalen" – har allerede inspireret en lovmæssig, om end

noget uventet, optimisme blandt dem, der enten har genopfrisket denne tale eller hørt den for første gang. Det er ikke kun den poetiske kvalitet af den vision, der tilbydes i talen, men også den ændring i den tankegang, som talen drejer sig om – fra den verdensødelæggende afgrund i oktober 1962 til den livsbekræftende bøn fra 10. juni 1963 – der er mest slående: “For i sidste ende er vores mest grundlæggende fælles forbindelse, at vi alle bor på denne lille planet. Vi indånder alle den samme luft. Vi værner alle om vores børns fremtid. Og vi er alle dødelige.” (<https://www.jfklibrary.org/archives/other-resources/john-f-kennedy-speeches/american-university-19630610>)

Kennedy-præsidentskabet er især mest overraskende for dem, der er født efter 1984, og som er blevet belastet af den oplevelse, som præsidentembedet har givet efter dette tidspunkt, især siden den 11. september 2001. For dem er talen fra American University en åbenbaring. Det vigtigste er imidlertid, at Schiller Instituttet, ligesom med sin internationalisering af principperne i Den amerikanske Uafhængighedserklæring i dets lille omskrivning og proklamation af erklæringen om menneskets uomstøttelige rettigheder, har tilegnet sig JFK's “fredstale” som et våben for fred i dag.

De ærlige mennesker ved, at USA's befolkning i dag har brug for international bistand for at generobre sin regering. De der er ærlige ved, at der ikke er nogen nationale foranstaltninger i nogen nation i den transatlantiske sektor, herunder USA, der kan redde disse nationer fra det dødsdømte finans- og banksystem, der er ved at kollapse åbenlyst og uhøjtideligt. En “global Glass-Steagall”, ikke en bankreform i én nation, er ” grundlaget” for overlevelse, herunder den fysiske overlevelse af snesevis af millioner på kort sigt. Den anglo-amerikanske såkaldte “sikkerhedsstat”, herunder FBI, der afsløres af Durham-rapporten, Pentagon, der er afsløret af Nord Stream-rørledningsekspllosionen, og NSA, CIA osv., der er

afsløret af det russiske hack/Russiagate, , skal afvikles – men hvordan?

Det skal gøres ved at påberåbe sig det amerikanske præsidentskabets magt til at fordømme og forkaste USA's nuværende udenrigs- og indenrigspolitik. Men dette er en åndelig magt, den magt, der ligger i præsidentembedets hensigt. Som RFK Jr. påpegede i et interview for nylig, "plejede min onkel at sige ... Ben Bradlee, hans bedste ven, spurgte ham, hvad han ønskede på sin gravsten, og han sagde: 'Han bevarede freden'. Han sagde, at den primære opgave for en præsident i USA er at holde vores land ude af krig. Det er den vigtigste opgave, og det lykkedes ham at gøre det. Men ingen præsident siden ham har gjort det."

Lyndon LaRouche i "Glass-Steagall & Beyond: Our Credit System," udtalte: "Det eneste legitime udtryk for en nødvendig, generel form for krigsførelse har været modstand op til eller ud over atomforsvaret mod en fjende, hvis trussel er et udtryk for en moderne, teknologisk form for oligarkisk interessevaretagelse. Alle andre former for krigsførelse eller lignende er handlingsmæssigt kriminelle, helt klart, hvis krænkeren er af den kvalitet, som det nuværende britiske imperialistiske regerende oligarki og dets allierede marionetter udviser. Dette onde oligarkiske udtryk skal besejres og derefter fjernes fra magten, med alle nødvendige risici."

Præsident Kennedy viste, at han var overbevist om dette og tog den nødvendige begrebsmæssige risiko på American University. Kun en befolkning, der genoplever det drama, som denne præsident gjorde mellem oktober 1962 og juni 1963, kan nu skabe det politiske grundlag for, at denne nation og måske verden kan overleve. Zepp-LaRouches "Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur" kan kun blive taget til efterretning og gennemført af en befolkning, der tror og kræver, at den er større end den tragiske skæbne, som de mislykkede anglo-amerikanske oligarker, der, selv om de

tilsyneladende har regeret i de seneste årtier indtil nu, er blevet sat på prøve og fundet utilstrækkelige af historien og universets retfærdige love. Vi, der ikke er så fordømte, må tage vores regering tilbage ved at bruge "politik som kunst" som vores effektive middel til at sikre freden. (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>)

F-16-kampfly i Ukraine indebærer NATO i Ukraine; genskab JFK's visdom i Amerika nu

Den 22. maj 2023 (EIRNS) – Vi ser en optrapning af både faren for en total atomkrig på grund af Ukraine og af initiativer til en løsning af konflikten. Situationen gør det bydende nødvendigt at bevæge USA i retning af den visdom og moral, som klart blev udtrykt for 60 år siden i juni i år, af præsident John F. Kennedy. Han sagde, kun få måneder efter løsningen af Cuba-krisen: "Total krig giver ingen mening i en tid, hvor stormagter kan opretholde store og relativt usårlige atomvåben og nægte at overgive sig uden at ty til disse styrker...". (American University, 10. juni 1963, <https://www.youtube.com/watch?v=0fkKnfk4k40>)

Vedrørende den farlige front. Den "internationale koalition" for at sende F-16-kampfly til Ukraine, som Storbritanniens premierminister Rishi Sunak og den hollandske premierminister Mark Rutte lovede at få i stand i dagene før topmødet i Japan den 19.-21. maj i Syvmandsgruppen, er blevet til virkelighed.

Præsident Joe Biden og andre talte om deres tilsagn på G7-mødet i Hiroshima. I dag i Bruxelles blev der givet yderligere tilsagn på EU's udenrigsministermøde. Den hollandske udenrigsminister, Wopke Hoekstra, meddelte, at træningen af ukrainske piloter på F-16-flyene "meget snart" vil begynde.

Betydningen af at F-16-flyene bliver sat ind i Ukraine er, at NATO nu vil befinde sig i Ukraine. Det er ligetil, og det er vigtigt, at det i går aftes i Washington blev fremført som Ruslands synspunkt af den russiske ambassadør i USA, Anatoly Antonov: "Der er ingen infrastruktur til drift af F-16-fly i Ukraine, og det nødvendige antal piloter og vedligeholdelsespersonale er heller ikke til stede. Hvad vil der ske, hvis de amerikanske kampfly letter fra NATO-flyvepladser, der kontrolleres af udenlandske 'frivillige'?" (https://washington.mid.ru/en/press-centre/news/ambassador_anatoly_antonov_s_answer_to_a_media_question_f_sup/)

Tilføj til dette billede, at NATO's hidtil største øvelser i Europa, Defender 2023-øvelserne af alle slags, er blevet indledt i denne uge. En ekspert advarer om, at Air Defender-øvelserne, der begynder den 12. juni, udgør en mulighed, der er yderst oplagt for et utilsigtet eller bevidst sammenstød mellem NATO og Rusland.

I mellemtiden er provokationerne mod Rusland ekstreme. I det seneste døgn har ukrainske styrker beskudt Rusland inden for Rusland, i Belgorod-distriktet. Og endnu en gang, for omkring syvende gang, beskylder Kiev Rusland for at beskyde atomkraftværket i Zaporozhye, som russiske styrker har kontrolleret siden begyndelsen af 2022.

I bemærkelsesværdig modsætning til alt dette er der en række initiativer i retning af at skabe en potentiel løsning på krisen. Den 20. maj bekræftede Vatikanet officielt, at pave Frans har udpeget kardinal Matteo Zuppi, der bl.a. er leder af Italiens bispekonference, som leder af en fredsmission. I Vatikanets erklæring oplyses det, at missionens mandat er at

påbegynde en reduktion af spændingerne omkring Ukraine – uanset hvor usandsynligt det er – og bane vejen for måder til fredsprocesser.

I denne uge vil Kinas officielle udsending for at fremme det samme mål, den ledende diplomat Li Hui, tage til Moskva, oplyser TASS i dag ifølge unavngivne diplomatiske kilder. Li var i Kiev i sidste uge og besøgte visse regeringsledere, selv om hans formål blev afvist uden videre af Zelenskyj.

Brasiliens præsident Lula da Silva har også gentaget sine intentioner om at samarbejde med andre nationer – det han tidligere i år har kaldt en “fredsklub” – om en løsning af krisen i Ukraine. Han talte i dag, efter at han havde deltaget i G7-topmødet som repræsentant for en af de otte gæstelände, men han fulgte ikke G7/NATO’s linje om Rusland med hensyn til internationale forbindelser. Da Silva sagde, at Gruppen af Syv ikke var det rette sted at drøfte Ukraine, og at man burde inddrage et internationalt mødested som f.eks. FN’s Generalforsamling. Han angav en tidsramme fra slutningen af juni til begyndelsen af juli. “Det er nødvendigt at drøfte krigen i Ukraine i FN. I alle fem måneder af mit formandskab har ingen inviteret mig til at deltage i et FN-møde for at drøfte denne krig. Vi kunne flytte generalforsamlingens møde, som normalt finder sted i september, til juni eller juli for at drøfte krigen.”

Vi noterer os også – med forsigtighed af hensyn til troværdigheden – meddelelsen om, at Danmarks udenrigsminister, Lars Lokke Rasmussen, på dagens EU-udenrigsministtermøde tilbød Danmark som forhandlingssted for Ukraine og Rusland, så længe nationerne Kina og Brasilien og Indien deltager, sagde han.

Men midt i det hele må der komme en særlig flamme for sandhed og moral fra USA. Den 10. juni er den dato i 1963, hvor præsident Kennedy i sin tale på American University holdt den flamme højt, som på ny kan antændes i dag, hvis vi organiserer os for at få det til at ske.

Deltag i mobiliseringen på enhver måde du kan. https://schillerinstitute.nationbuilder.com/urgent_appeal_by_citizens_and_institutions_from_all_over_the_world_to_the_next_president_of_the_united_states

Vær ikke tragisk! Sovende vågn op!

Den 21. maj 2023 (EIRNS) – USA's og NATO's katastrofale "Vietnam-atompolitik", som netop er blevet bekræftet på G7 "Hiroshima"-topmødet i form af den stedfortræderkrig i Ukraine, der ikke kan vindes, må ende med ikke blot et nederlag, men, hvis den fortsættes, med en systemisk opløsning på kort sigt af selve anglofæren – uanset det tilsyneladende resultat på slagmarken. Som Helga Zepp-LaRouche hævder i sin "Hasteappel fra borgere og institutioner fra hele verden til den (kommende) præsident for USA!": "I dag står vi over for en strategisk situation, der er langt farligere end den, der udspillede sig på højdepunktet af Cuba-krisen. Offensive NATO-våbensystemer er meget tættere på Ruslands grænse, end Cuba er på USA's. NATO-våbenes ødelæggelseskraft er endnu mere omfattende, varslingstiden forud for deres affyring er kortere, og tilliden mellem lederne af de store atommagter er stort set ikke-eksisterende sammenlignet med den tillid, der var mellem Kennedy og Khrusjtjov."

Vi må vågne op og bør ved hjælp af principperne i klassisk dramatik konfrontere USA's og de transatlantiske borgeres manglende evne til i mange tilfælde overhovedet at bemærke den accelererende udvikling af den historiske tragedie, som de i disse dage er deltagere i – "tåbernes skib", som de i øjeblikket er passagerer på.

Med spørgelset om en atomkrig, der nu svæver over den globale horisont, er de uafsluttede anliggender fra 1963-1983-æraen i USA's udenrigspolitik over for det nuværende Rusland, Kina og det "Globale Flertal" af verdens nationer, især hvad angår spørgsmål om krig og fred, nu kommet i centrum. De afbrudte politiske handlinger for at forhindre en atomkrig, som to præsidenter – John F. Kennedy og Ronald Reagan, hvoraf den ene blev myrdet og den anden var tæt på at blive myrdet – foretog for at foreslå en "højere fred" over for det dengang eksisterende Sovjetunionen, afslører den strategiske tankegang, som bør præge vores tilgang for at undgå krig i dag, og uden hvilken den menneskelige race ikke har nogen chance for at overleve.

Kennedys hensigt blev udtrykt i hans "fredstale" på American University den 10. juni 1963:

"Total krig giver ingen mening i en tid, hvor stormagter kan opretholde store og relativt usårbare atomvåben og nægter at overgive sig uden at gøre brug af disse styrker. Det giver ingen mening i en tid, hvor et enkelt atomvåben indeholder næsten ti gange den eksplosive kraft, som alle de allieredes luftvåben anvendte under Anden Verdenskrig. Det giver ingen mening i en tid, hvor de dødbringende giftstoffer, der opstår ved en atomudveksling, vil blive transporteret af vind, vand, jord og frø til de fjerneste afkroge af kloden og til endnu ufødte generationer."

De følelser, som han gav udtryk for den dag, er så forskellige fra denne nations nuværende udenrigspolitik, at de meget vel kunne blive betegnet som "forræderi" i dagens reaktionære politiske atmosfære. Det var de langt fra. De var en ændring af Den kolde Krigs aksiomer, som efterretningsfraktionerne repræsenteret af Allen Dulles og Bertrand Russell ikke ville acceptere.

Otte måneder efter det atomare noget nær Ragnarok i den cubanske missilkrise i oktober 1962, foreslog JFK, at nationen

skulle "vende om" i forhold til hans og USA's ærkefjende, Sovjetunionen. Han skulle understrege, at de to mest magtfulde nationer i verden netop på grund af deres magt også var de mest sårbare over for fuldstændig udslettelse. Det betød, at de to magter hurtigt måtte ændre verden i en fornuftig retning. "For i sidste ende er vores mest grundlæggende fælles forbindelse, at vi alle bor på denne lille planet. Vi indånder alle den samme luft. Vi værner alle om vores børns fremtid. Og vi er alle dødelige."

I dag som i 1963 kræver menneskehedens overlevelse en højere konfliktløsningsmetode end total krig eller "små krige", der kan blive til total krig i løbet af få timer eller endog minutter, for at overleve. Siden JFK's tid, for ti præsidenter siden, har ingen amerikansk leder, med undtagelse af den "ikke-valgte præsident" Martin Luther King i hans "ikke-vold eller ikke-eksistens"-tale i Riverside Church mod krigen i Vietnam, haft held til at udfordre amerikanerne til at "gå fredens smalle vej" på samme måde – med en enkelt undtagelse. Den 23. marts 1983 afsluttede præsident Ronald Reagan en tv-transmitteret tale på nationalt plan med denne formulering:

"Lad mig dele en fremtidsvision med jer, som giver håb. Det drejer sig om, at vi går i gang med et program for at imødegå den frygtindgydende sovjetiske missiltrussel med foranstaltninger, der er defensive. Lad os vende os mod de teknologiske styrker, der har skabt vores store industrielle basis og givet os den livskvalitet, vi nyder i dag.

"Hvad hvis frie mennesker kunne leve i sikkerhed i visheden om, at deres sikkerhed ikke hvilede på truslen om øjeblikkelig amerikansk gengældelse for at afskrække et sovjetisk angreb, at vi kunne opfange og ødelægge strategiske ballistiske missiler, før de nåede vores egen eller vores allieredes område?"

"Jeg ved, at dette er en formidabel, teknisk opgave, som måske ikke vil blive løst før slutningen af århundredet. Alligevel

har den nuværende teknologi nået et sofistikeret niveau, hvor det er rimeligt for os at begynde denne indsats. Det vil tage år, sandsynligvis årtier af bestræbelser på mange fronter. Der vil være fiaskoer og tilbageslag, ligesom der også vil være succeser og gennembrud. Og mens vi fortsætter, må vi konstant bevare den atomare afskrækkelse og opretholde en robust kapacitet til fleksible reaktioner. Men er det ikke alle de nødvendige investeringer værd at befri verden for truslen om atomkrig? Vi ved, at dét er det.”

Politikken om defensive våben, en politik, som, hvis den var blevet gennemført, ville have forhindret, at den nuværende situation, som placerer verden på randen af et atomart ragnarok, overhovedet ville opstå, stammer fra økonomen og statsmanden Lyndon H. LaRouche. Den amerikanske befolkning er indtil i dag generelt aldrig blevet oplyst om dette; det er undertrykt viden. Denne ”højere fredspolitik” var årsagen til forfølgelsen og fængslingen af LaRouche og hans medarbejdere, og den udgør den store hemmelighed i de sidste fire årtiers strategiske atomare politik og i den nuværende historie. Det er ikke moderne og anses heller ikke for acceptabelt at diskutere forholdet mellem JFK’s udenrigspolitiske ”aksiomatiske skifte” i 1963 og Ronald Reagans ”aksiomatisk banebrydende” forslag til Sovjetunionen i 1983. Det ”kortsletter kredsløbet” i den moderne historiske mytedannelse, men det er ikke desto mindre sandt: LaRouche foreslog det, og Reagan vedtog det.

Det er også sandt, at medmindre og indtil sandhederne i nutidens historie bliver afsløret, fra de fire amerikanske mord på John og Robert Kennedy, pastor Martin Luther King og Malcolm X i 1963-68 (og andre mord udført af det ”Internationale Attentatbureau” i Tyskland, Italien, osv. i 1960’erne og 1970’erne), til den sande historie fra 1983 om det Strategiske Forsvarsinitiativ og den efterfølgende forfølgelse og indespærring af Lyndon LaRouche af det amerikanske justitsministerium (som var forbilledet for de

handlinger, der nu udføres mod tidligere amerikanske præsidenter og private borgere), vil faren for atomkrig, hvad enten den er ønsket eller ikke ønsket, fortsætte med at stige for hver dag der går. Det er muligt ikke at være tragisk og ikke at gentage historiens erfaringer. Som Robert Kennedys yndlingsdigter, Aischylos, sagde "Den der lærer må lide. Og selv i vores søvn falder smerten, som ikke kan glemme, dråbe for dråbe på hjertet, indtil vi i vores egen fortvivlelse, mod vores vilje, får visdom gennem Guds store nåde."

Når fornuften sover, skabes tragedien. Sovende, vågn op!

JFK vs. Dr. StrangeLove

Den 18. maj 2023 (EIRNS) – Italien er endegyldigt ved at give tilsagn om Messina-broen, som skal forbinde Sicilien med det italienske fastland via den længste enkeltspændte hængebro i verden. Rusland har netop opnået den største kornhøst i landets historie. I dag har Kinas præsident Xi netop haft fem bilaterale topmøder på én dag med statsoverhovederne fra de centralasiatiske republikker. De mødtes i den oprindelige silkevejsby Xi'an. Global Times rapporterer, at det centrale emne på hvert af møderne var Bæltet & Vejen i form af massive infrastrukturprojekter.

For ti år siden, da Xi indledte sit præsidentembede, introducerede han sin Bælte- og Vej-politik i en tale i Kasakhstan. Den var vokset ud af Kinas erfaringer med at bringe over 700 mio. kinesere ud af ekstrem fattigdom i løbet af de foregående tre årtier.

For 10 år siden rejste Ukraines valgte præsident til Beijing for at mødes med Xi og underskrive de første kontrakter med Bælte- og Vej-projekterne. Hans regering blev væltet ved et

voldeligt kup efter kun tre måneder.

I går bragte Ukraines nationale nyhedsbureau, "Ukrinform", den bizarre meddelelse til Vesten om, at den 16. maj var et vendepunkt i historien, hvor Kiev ved at skyde samtlige af Ruslands hypersoniske Kinzhal-missiler ned beviste, at Rusland er en papirtiger, at Rusland ikke har nogen våben at være bange for, og at "Gunga-din", det er det rette tidspunkt at angribe Rusland med alt, hvad Vesten råder over. "Så hvis nogen i den vestlige verden stadig var ræd for russiske våben, bør de nu endelig indse, at der ikke er noget at være bange for. Hvis nogen i USA stadig var i tvivl om, hvorvidt de skulle forsyne Ukraine med de nyeste våben, så har de også fået et svar."

"Ukrinform" bragte denne leder, selv om USA i al stilhed havde signaleret til Kiev, at de forstod, at Kinzhal faktisk havde ramt deres Patriot anti-missilsystem i Kiev.

Som om det ikke var slemt nok, slutter artiklen med at forklare Ukraines pengefikserede vestlige "allierede", hvor meget der kan tjenes ved at udnytte Ukraine som et testområde: "Hver levering af våben til Ukraine til en værdi af flere milliarder dollars vil give amerikanske våbenfirmaer ordrer til en værdi af flere hundrede milliarder dollars i fremtiden. De europæiske producenter har også øje for dette. Derfor er de ligeledes motiveret til at tilskynde deres regering til at forsyne Ukraine med flere og mere moderne våben. Hvilket vil ødelægge de resterende myter om de russiske våbens styrke."

Bare fordi Kiev frivilligt melder sig til at agere Slim Pickens (skuespilleren der red på en affyret brintbombe i den tragikomiske scene fra filmen Dr Strangelove *-red.*), betyder det ikke, at USA skal være Dr. Strangelove. Schiller Instituttets rettidige opfordring indeholder John F. Kennedys berømte tale fra den 10. juni 1963 som en påmindelse om, hvad en amerikansk præsident kan være, nemlig en "der kan se den bedste tradition i enhver nation, herunder Rusland og Kina,

som grundlaget for gensidig tillid og grundlaget for fred.” JFK konfronterede den oprindelige Dr. Strangelove, en ung, rasende Henry Kissinger, og hans medarbejdere, og han var klar til at tage kampen op:

Hvilken form for fred mener jeg? Hvilken form for fred søger vi? Ikke en Pax Americana, der påtvinges verden med amerikanske krigsvåben. Ikke en gravfred eller slavernes tryghed. Jeg taler om ægte fred, den form for fred, som gør livet på Jorden værd at leve, og som gør det muligt for mennesker at vokse og håbe og bygge et bedre liv for deres børn – ikke blot fred for amerikanere, men fred for alle mænd og kvinder – ikke blot fred i vor tid, men fred for alle tider.«

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/urgent_appeal_by_citizens_and_institutions_from_all_over_the_world_to_the_next_president_of_the_united_states

**Skriv under: Indtrængende
appel fra borgere og
institutioner fra hele verden
til den nuværende og kommende
præsident i USA!**

Underskriv venligst her på Schiller Instituttets internationale hjemmeside.

Den 10. juni er 60-årsdagen for den berømte tale af JFK på det Amerikanske Universitet, om det som han selv betegnede “det

vigtigste emne på jorden: verdensfred”.

Præsident Kennedy holdt denne tale mindre end et år efter den cubanske missil-krise i 1962, midt i Den kolde Krig, men han var i stand til at få sine tilhørere til at hæve sig over den geopolitiske konflikt og til at anskue menneskehedens interesser som helhed.

I dag står vi over for en strategisk situation, der er betydeligt farligere end den, som opstod under højdepunktet af Cuba-krisen. De offensive NATO-våbensystemer er meget tættere på Ruslands grænse, end Cuba er på USA's.

NATO-våbnenes destruktionskraft er endnu kraftigere, varslingstiden før deres affyring kortere, og tilliden mellem lederne af de store atommagter er stort set ikke eksisterende, sammenlignet med relationen mellem Kennedy og Khrusjtjov. Bulletin of the Atomic Scientists har sat dommedagsuret til 90 sekunder før midnat, og det er måske for optimistisk.

Verden er i fare for at blive splittet i to blokke, en NATO-U.S.A.-Storbritannien-EU-blok og en blok bestående af Rusland, Kina og det ” Globale Syd”. Dette repræsenterer den akutte fare for en ny verdenskrig, som vil være atomar, og som derfor vil indebære udslettelse af den menneskelige art. Da Rusland og USA i øjeblikket råder over 90 % af samtlige kernevåben, rettet imod hinanden, og disse våben kunne ødelægge verden adskillige gange, er det et presserende anliggende for alle mennesker på jorden, at vi finder en udvej. Løsningen skal være på et plan, der overvinder geopolitik og tager udgangspunkt i den samlede menneskeheds interesse.

Vi, de undertegnede, udtrykker derfor vores håb om, at den nuværende og kommende præsident for USA finder storsindet i sig selv og indtager det synspunkt, som blev udtrykt af JFK i sin historiske tale.

Præsident Kennedy sagde den 10. juni 1963: “Hvilken form

for fred mener jeg? Hvilken form for fred søger vi? Ikke en PaxAmericana, der påtvinges verden med amerikanske krigsvåben. Ikke en gravfred eller slavernes tryghed. Jeg taler om ægte fred, den form for fred, som gør livet på Jorden værd at leve og som gør det muligt for mennesker at vokse og håbe og bygge et bedre liv for deres børn – ikke blot fred for amerikanere, men fred for alle mænd og kvinder – ikke blot fred i vor tid, men fred for alle tider.«

Læs hele talen på engelsk her.

Mange vil måske mene, at det i dag er umuligt for en amerikansk præsident at fremføre en sådan tale. Og faktisk fremstilles den russiske præsident Putin i dag som mere ondskabsfuld end Khrusjtjov var dengang, og Kina fremstilles ligeledes som en stor trussel. Men præsident Kennedy roste ikke desto mindre russerne, og roste deres store bidrag inden for videnskab, industri og kultur. Han roste deres mod til at besejre Hitler i Anden Verdenskrig, hvor de ofrede mere end 26 millioner liv for denne sag. Verden har brug for en amerikansk præsident, der kan se den bedste tradition i hver enkelt nation, herunder Rusland og Kina, som grundlaget for gensidig tillid og grundlaget for fred.

Vi, de undertegnede ønsker, at Amerika igen skal være det Amerika, der blev udtrykt i denne smukke tale af JFK. Vi ønsker, at USA igen skal være et håbets fyrtårn. og et frihedens tempel. Vi mener, at dette er grundlaget for "fred for alle tider", som JFK sagde.

Underskrivere: Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet

Underskriv venligst her på Schiller Instituttets internationale hjemmeside.

Gør Amerika god igen

Den 16. maj 2023 (EIRNS) – Før du laver sjov med præsident Zelenskyjs nedsmeltning forleden, så sæt dig i hans sted et øjeblik. Du har spændt din vogn til en vestlig verden, der har et systemisk finansielt sammenbrud foran sig. Dine vestlige allierede er så “postindustrialiserede”, at de har svært ved at være den krigsmaskine, som de fantaserer om, hvilket efterlader dig mangelfuldt med ammunition. Hvad værre er, de vil få Ukraine til at kæmpe til sidste ukrainer og bløde sig selv ihjel i en stedfortræderkrig, der er designet til at suge så meget styrke fra Rusland som muligt. Og hvilket regimeskifte i de sidste mange årtier, der er blevet manipuleret af London og Washington, har resulteret i, at landet er blevet stærkere fremadrettet (hvis det overhovedet er gået fremad)?

Zelenskyj ender som en talentfuld dansende marionet, der, efterhånden som han bliver helt brugt op, efterhånden som hans “show” bliver ensformigt, må bekymre sig om at blive smidt på skrotbunken. Han har prøvet alle kneb i bogen, idet han har forsøgt at vende stedfortræderkrigen til en direkte konfrontation mellem Rusland og USA. Så da Washington Post spurgte ham og hans chef for Ukraines militærdirektorat, Kyrylo Budanov, om han og hans chef for Ukraines militærdirektorat, rent faktisk drøftede en plan om at ødelægge lederen af Ruslands “Wagner”-militærgruppe, Jevgenij Prigozhin – som de lækede Pentagon-dokumenter viser – gik Zelenskyj simpelthen amok. Vilde verbale udfald afspejlede paranoia, mulige forrædere i Ukraine, at Washington-establishmentet kastede ham for ulvene, at Rusland kontrollerede Pentagon osv.

I de seneste 24 timer i Ukraine blev lederen af Ukraines

højesteret tilbageholdt, og Ukraines ledende dommere sværgede i et hasteindkaldt møde troskab mod Zelenskys administration. Og borgerne i Kiev hørte en voldsom eksplosion, som var et russisk hypersonisk Kinzhal-missil, der slog Kievs Patriot-luftforsvarssystem ud – mens Zelenskyj-administrationen pralede med at have skudt seks (!) Kinzhal-missiler ned.

Men når man slukker for realityshowet, er der faktisk virkelighed. Præsidenterne fra fem centralasiatiske lande samledes i dag i Kina til en uges topmøde med præsident Xi Jinping om genopbygning af den enorme region, begyndende med udvikling af den centrale infrastruktur. Den Arabiske Liga samledes i Cairo i Egypten med en nyfunden enhed, hvor man bød Syrien velkommen til at vende tilbage. Spørgsmålet om, hvorvidt olieindtægter skal gå til regional udvikling og uden for den dollardefinerede handel, er nu et meget praktisk spørgsmål.

I USA blev der i en helsidesannonce i New York Times, underskrevet af en gruppe eksperter i national sikkerhed, sagt det indlysende: permanent krig er designet til et militærindustrielt grådigt kongres-parti, men "USA bør være en fredsmagt i verden". Den forklarer, hvordan diplomati fungerer, og hvordan neo-konservative bevidst har saboteret diplomatiet. Og den citerer fra en tale af John Kennedy fra 1963: "Frem for alt skal kernevåbenmagter, samtidig med at de forsvarer deres egne vitale interesser, undgå de konfrontationer, som bringer en modstander til at vælge mellem enten en ydmygende tilbagetrækning eller en atomkrig. At følge den slags kurs i atomvåbenalderen ville kun være et bevis på vores politiks fallit – eller på et kollektivt dødsønske for verden." USA kan holde op med at sabotere sig selv og faktisk forhandle om fred.

Og for to dage siden vovede en amerikansk præsidentkandidat, JFK's nevø Robert F. Kennedy Jr., at råbe op om den mordmaskine, der har taget bolig i Kiev, og bragte dermed den grimme virkelighed i det nuværende militærindustrielle

kongres-apparat på bordet.

Virkeligheden er langt mere interessant og sundt end realityshows – eller Zelenskyjs levende helvede. USA kan være en fredsmagt i verden. Gør Amerika god igen.

Det er nødvendigt at genoplive den sande amerikanske ånd for at stoppe en krig

Den 15. maj 2023 (EIRNS) – Som Ungarns udenrigsminister, Peter Szijjarto, sagde under et besøg i Beijing i dag, er de vestlige nationer “grebet af en krigspsykose”, og at det der behøves fra de fornuftige dele af verden er “at øge fredslejrens røst”. Faktisk er krigspartiet på vildspor, hvilket kan ses af den ukrainske præsident Volodymyr Zelenskyjs rundrejse i Europa, hvor han har været på besøg i Tyskland, Frankrig, Italien og derefter Storbritannien, og hvor han ved hvert stop blev overøst med flere og stadig større dødsinstrumenter. Det ligner ikke handlinger fra ledere, der har medfølelse for deres lands borgere eller for andres liv.

Budskabet fremstod særdeles klart under Zelenskyjs besøg i Vatikanet, hvor han mødtes med den mest fremtrædende talsmand, der opfordrer til fredsforhandlinger i Europa: Pave Frans. I et karakteristisk arrogant (og tragisk) svar afviste Zelenskyj pavens tilbud om at mægle i en fredsaftale med Rusland, og sagde at paven “kender min holdning”, og at Ukraine vil fortsætte kampen, indtil Rusland er besejret. Derfra blev han

ført til London, hvor der blev tilbudt nye droner med længere rækkevidde, der kan nå ind på russisk territorium, hvilket yderligere optrapper konflikten.

Som reaktion på dette mobiliserer de fredsvenlige kræfter. Kina sender en højtstående embedsmand til Ukraine i denne uge i et forsøg på at afvæbne "krigspsykosen". Derfra vil han rejse til Tyskland, Frankrig, Polen og Rusland for at søge dialog. Desuden blev Kinas rolle som en produktiv kraft for fred anerkendt af Ungarns Szijjarto, som understregede, at Ungarn tillægger "den rolle [Kina] spiller, umådelig stor betydning" Vi sætter stor pris på jeres fredsplan".

I diskussioner med samarbejdspartnere i dag understregede Helga Zepp-LaRouche, at fredsbevægelsen globalt må mobiliseres for at tvinge sin holdning frem i denne farlige dynamik, som i øjeblikket driver verden mod en ny verdenskrig. Især amerikanerne har magten til at ændre situationen, hvis de handler som deres sande jeg, som det blev indbegrebet af John F. Kennedys tale fra 10. juni 1963 ved indvielsen af American University. Kennedy sagde dengang, da han talte om emnet verdensfred:

"Hvilken slags fred mener jeg? Hvilken slags fred søger vi? Ikke en Pax Americana, der påtvinges verden med amerikanske krigsvåben. Ikke gravens fred eller slavernes sikkerhed. Jeg taler om ægte fred, den slags fred, der gør livet på jorden værd at leve, den slags fred, der sætter mennesker og nationer i stand til at vokse og håbe og opbygge et bedre liv for deres børn – ikke blot fred for amerikanerne, men fred for alle mænd og kvinder – ikke blot fred i vor tid, men fred i al fremtid...

Lidt senere sagde han: "Lad os fokusere ... på en mere anvendelig, mere opnåelig fred, der ikke er baseret på en pludselig revolution i den menneskelige natur, men på en gradvis udvikling i de menneskelige institutioner – på en række konkrete handlinger og effektive aftaler, som er i alle berørte parters interesse. Der findes ikke *en* enkelt, enkel

nøgle til denne fred – der findes ikke nogen storslået eller magisk formel, der kan vedtages af en eller to magter. Ægte fred må være et fælles resultat af mange nationer, summen af mange handlinger. Den skal være dynamisk, ikke statisk, og den skal ændre sig for at imødegå hver kommende generations udfordringer. For fred er en proces – en måde at løse problemer på.”

[<https://www.jfklibrary.org/archives/other-resources/john-f-kennedy-speeches/american-university-19630610>]

Og efter disse bemærkninger blev han dræbt, hvilket gjorde ham og hans vision om at sikre fred mellem verdens nationer til ofre for et attentat-apparat, der var fast besluttet på at forhindre det. Hvis amerikanerne og andre i verden genopdager dette i dag, kan det spille en afgørende rolle for at indføre de idéer, der er nødvendige for at stoppe verdens kuldsejling ind i en termonuklear krig. Fred er ikke et ophør af krig, det er en anden indstilling, en anden måde at tænke på, og det var engang den måde, som rigtige amerikanere tænkte på.

I næste måned er det 60-årsdagen for Kennedys tale på American University, og der planlægges en international aktionsdag på denne dato for at fremhæve interventionen på dette kritiske tidspunkt. Tænk ikke: Hvad vil de gøre ved mig, hvis jeg taler åbent. Tænk i stedet, som Scott Ritter sagde for nylig, da han blev spurgt, om han er bekymret over dette: “Konsekvenserne af at jeg ikke gør noget er langt større, end det som regeringen kan gøre mod mig, hvis jeg forsøger at stoppe krigen. Så jeg er ikke bange.”

En total krig nærmer sig, selv om de fleste af verdens ledere benægter det

Den 14. maj 2023 (EIRNS) – Hvert skridt fra NATO i den ukrainske præsident Volodymyr Zelenskyjs seneste "rundrejse" i Europa øger truslen om en direkte krig mellem Rusland og NATO's atommagter Storbritannien og USA.

Washington Posts lørdag-søndag-artikel "læk af en lækage", der tilskriver Zelenskyj det "skjulte" ønske om at foretage militære angreb over hele Rusland, fremstod som et dække for det britiske militær/efterretningsoligarkis hensigt om, at disse angreb starter nu med NATO's våben og udøvere. Britiske Storm Shadow-krydsermissiler med en rækkevidde på 300 km, som netop er blevet leveret til Ukraine den 11. maj, er allerede blevet brugt til at angribe Lugansks hovedstad, mens russiske højtstående personer var der; nye NATO-systemer blev utvivlsomt anvendt den 12.-13. maj i angreb mod russiske fly, der befandt sig i Bryansk-regionen i Rusland nord for Ukraine.

Zelenskyjs besøg den 13.-14. maj i Berlin omfattede drøftelser om luftforsvarsvåben og var signalet om yderligere 2,7 mia. euro i tyske våbensystemer og midler, Tysklands hidtil største militære støttepakke til Ukraine. Hans "Karlspreis", som han modtog i Aachen, Tyskland, var en pris, som gentagne gange er blevet tildelt NATO-ledere siden NATO's generalsekretær Paul-Henri Spaak i 1957, og til antirussiske ideologer siden grev Richard Coudenhove-Kalergi i 1950. Selv Zelenskyjs møde med pave Frans i Vatikanet den 13. maj blev brugt af den ukrainske leder til at komme med udtalelser, der afviste både pavens og Kinas forslag til fredsforhandlinger, og insisterede på at "det skal være Ukraines fred", og at forhandlingerne skal "indledes, når vi er ved Krim-grænsen".

Denne NATO-optrapning af krigen til militær konfrontation mellem atomare supermagter sker, mens Tyskland bliver afindustrialiseret; mens Storbritannien falder ned på et "tredjeverdens niveau" med fødevarepris-inflation (19 %) og fødevaremangel, og dets embedsmænd fortæller befolkningen, at de skal "acceptere det faktum, at I er fattigere"; mens embedsmændene i Biden-administrationen og den amerikanske centralbank dagligt fortæller amerikanerne, at de skal ignorere måneders konkurser i mellemstore og store banker.

Og fordi langt over 100 nationer i det "Globale Syd" nægter at støtte denne krig mod Rusland (og Kina) og afviser NATO-landenes kolonialistiske ordrer om at deltage i den, udgør disse nationer allierede for organisationer og borgere i USA og Europa, der ønsker at forhindre atomkrig og fremme fred og genopretning.

For at tydeliggøre dette sagde Helga Zepp-LaRouche under et omfattende interview til China Radio International den 12. maj:

"Hør, det finansielle system er meget vakkelt. Bloomberg har for nylig rapporteret, at ud af 4.800 amerikanske banker har 2.300 banker flere passiver end aktiver. Det er en enorm risiko. Så, hvad der vil blive gjort ved det er, at en ny valuta er ved at blive skabt af landene i det Globale Syd, som er ved at af-dollarisere deres valutaer, da man i realiteten ikke længere ønsker at skulle betale for USA's budgetunderskud. Der er så mange – jeg vil ikke engang begynde med Ukraine og Taiwan – jeg tror, at kompleksiteten af verdens problemer lige nu kræver, at folk foretager et spring og tænker over et nyt paradigme i det hele taget...

"Så man har en meget kompleks situation, som er frygtelig farefuld. Jeg mener, at det der er nødvendigt er reelt at definere et helt nyt paradigme i tænkningen, at starte med den fælles interesse for den samlede menneskehed, at sætte de nationale interesser ind i denne sammenhæng og derefter finde

en måde at overvinde disse angiveligt uoverstigelige vanskeligheder på, fordi det Globale Syd – det er 85 % af den menneskelige befolkning – de ønsker at gøre op med kolonialismen. De ønsker ikke længere at blive berøvet økonomisk udvikling. Takket være Bælte- og Vej-Initiativet, som nu er ti år undervejs, ser mange lande for første gang et perspektiv i at overvinde underudvikling og fattigdom. Europa bør gå sammen med Kina i denne bestræbelse! For at udvikle Afrika, Latinamerika og mange asiatiske lande, og selv de fattige i Europa og i den forbindelse også USA, ville det kræve, at alle lande samarbejder.”

<https://chinaplus.cri.cn/podcast/list/27>

til

download: <https://chtbl.com/track/9G554/radio-res.cgtn.com/ueditor/audio/2305/1083897704376.mp3>

“Salige er fredsmagerne, skrøbelige er krigsmagerne

Den 11. maj 2023 (EIRNS) – I denne uge meddelte Storbritannien, at det ville optrappe sin hensynsløse indsats for at bevæbne Ukraine til tænderne, og bekræftede herefter at det ville levere Storm Shadow-missiler, der kan nå mål 300 km væk – langt nok til at række dybt ind på russisk territorium. Som Ben Wallace, Storbritanniens forsvarsminister, sagde ved offentliggørelsen af beslutningen: Disse missiler “vil gøre det muligt for Ukraine at trænge de russiske styrker tilbage, der er baseret inden for ukrainsk suverænt territorium”, dvs. på Krim – noget, som russerne aldrig vil tolerere. Skødehunde fra medierne var straks på banen og spurgte: Betyder det, at

USA vil følge trop?

På trods af deres hensigt om at inddrage verdens nationer yderligere i denne konflikt, som ofte har været den britiske handleplan, vil disse våben ikke have nogen effekt på krigens samlede udfald, men vil derimod kun tjene til yderligere ofring af ukrainerne i en krig, som de aldrig kan vinde – uanset hvilke vilde udskejelser Zelenskyj fremsætter. Således fortsætter krigen “til den sidste ukrainer” for at fuldføre en farlig og vanvittig geopolitisk krig, der er foranlediget af vestlige eliter, og som har til formål at ødelægge og nedbryde Rusland som nation.

Alt dette sker i forbindelse med øgede indrømmelser af, at den omtalte modoffensiv måske ikke lever op til forventningerne, og at de “sande troende” i stedet bør flytte deres fokus til det langsigtede perspektiv. Som det blev udtrykt i en artikel i Foreign Affairs onsdag, har vestlige politikere “lagt unødigt vægt på den kommende offensiv uden at tage tilstrækkeligt hensyn til, hvad der vil ske efterfølgende”. De ved, at de ikke kan vinde, men som tåber nægter de at ændre kurs.

Fred må sejre! I stedet for atomar balancegang må der være en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som søger et fælles mål for alle nationer.

Der er ved at opstå en interessant tendens i diplomatiet, sandsynligvis som reaktion på denne eklatante erkendelse. Kinas udenrigsminister har netop gennemført en række diplomatiske besøg i Europa, som efterfølges af en europæisk rundrejse med Kinas vicepræsident. Samtidig mødtes Wang Yi, Kinas topdiplomat, med USA's nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, i Wien. Brasiliens særlige præsidentielle rådgiver er også netop rejst til Ukraine for at mødes med præsident Zelenskyj efter den netop afholdte telefonsamtale mellem Zelenskyj og den kinesiske præsident Xi Jinping. Desuden afslørede Vatikanets udenrigsminister, at kanaler i både Ukraine og Rusland er i dialog om pavens “fredsmission”.

Arbejder fredssøgende nationer som Kina og Brasilien på at få et gennembrud med denne påtrængende opgave? Meget sandsynligt. Arbejder de imperiale kræfter, der er fast besluttet på at bevare et dødsgræb om verden, også på at sabotere disse bestræbelser og ødelægge enhver, der kommer i vejen for dem? Helt sikkert. Men der er revner i dæmningen, og verden bliver stadig mere opmuntret til at afvise dette optog mod en atomar apokalypse og kræve en anden fremtid.

Tiden er moden til, at aktive borgere handler på denne åbning, nu, før det er for sent.

Den Arabiske Liga stemmer for at genoptage Syrien

Den 7. maj 2023 (EIRNS) – Den diplomatiske omstilling i den arabiske verden efter aftalen mellem Saudi-Arabien, Iran og Kina i februar fortsætter. Efter at have suspenderet Syriens medlemskab for 12 år siden stemte Den Arabiske Liga i dag for at omgøre dette og genindlemme landet. Afstemningen skete bag lukkede døre og blev tilsyneladende støttet af alle 13 af de deltagende medlemsstater ud af i alt 22. Beslutningen betyder, at præsident Bashar al-Assad vil kunne deltage i det næste topmøde i Den Arabiske Liga i Riyadh den 19. maj.

I erklæringen opfordres der til “tilbagetrækning af samtlige udenlandske styrker” fra Syrien. Den egyptiske udenrigsminister, Sameh Shoukry, erklærede før mødet den 7. maj, at kun en arabisk ledet “politisk løsning uden udenlandske diktater” kan afslutte den igangværende konflikt. “De forskellige faser af den syriske krise har påvist, at der

ikke findes nogen militær løsning, og at der hverken er nogen sejrherre eller besejrede i denne konflikt”, sagde han ifølge Associated Press.

Syriens udenrigsministerium besvarede dette ved at opfordre til “arabisk samarbejde” og “en effektiv og konstruktiv arabisk tilgang ... baseret på dialog, gensidig respekt og fælles arabiske interesser.”

Verden befinder sig på et nyt faretruende punkt

Den 4. maj 2023 (EIRNS) – Verden overværede i denne uge med rædse, for det første, rapporten om de to angrebsdroner, der blev sendt mod Kreml sent den 2. maj, og som var rettet mod præsident Vladimir Putins officielle residens, og for det andet, kort efter, den gemene kynisme, som USA's ledere udviste ved at fortie og lyve om angrebet.

Denne undvigende løgn var åbenlys hos udenrigsminister Antony Blinken, som gentagne gange i går morges påstod, at “Ukraine må forsvare sig selv”, i et webcast-interview med Washington Post, ironisk nok i anledning af “World Press Freedom Day”. Løgnen fortsatte i dag, hvor amerikanske embedsmænd opførte sig, som om Rusland ikke var en atommagt, og at et angreb på Ruslands præsident blot var en bagatel. De befinder sig i en fuldstændig verdensfjern tilstand, som markerer et nyt risikopunkt, der kunne føre til et atomart ragnarok.

Strømmen af amerikanske talsmænd i morges omfattede John Kirby, kommunikationsdirektør for Det nationale Sikkerhedsråd, som talte i amerikansk tv, Avril Haines, direktør for Den nationale Efterretningstjeneste, som talte til Senatets udvalg

for de væbnede styrker, og en talsmand for forsvarsministeriet og andre myndigheder. Deres ensartede budskab var at spille dumme og arrogante over for droneangrebene. Kirby hævdede for eksempel over for MSNBC: "Vi ved ikke, hvad der skete. Vi er stadig ved at vurdere det... Jeg kan forsikre dig om, at USA ikke var involveret. Hvad der end skete, var vi ikke involveret."

Fra Moskva blev der udsendt en erklæring fra udenrigsministeriet kl. 12.01 i dag. Den fastslog, at Kiev var ansvarlig for droneangrebet, og at Kiev "nyder støtte fra vestlige lande, som forsyner dem med våben, oplysninger fra efterretningstjenester, træner deres krigere og udpeger mål." Den kollektive tavshed fra Vesten, påpegede udenrigsministeriet, "viser dets meddelagtighed med de terroristiske metoder, der anvendes af det nynazistiske regime i Kiev".

Denne ministerielle tekst blev derefter fulgt op af talsmænd for både den russiske præsidents kontor og udenrigsministeriet, der specifikt udtalte sig om USA's, Storbritanniens og NATO's delagtighed i droneangrebet.

Kremls talsmand, Dmitrij Peskov, sagde til journalisterne i morges om ansvaret for droneangrebet på Kreml, at "sådanne beslutninger – udvælgelse af mål, valgte midler osv. – er dikteret til Kiev fra Washington", og advarede om, at terrorangrebet på Kreml kunne udløse en optrapning. "Sådanne beslutninger – definitionen af mål, definitionen af midler osv. – alt dette dikteres til Kiev fra Washington, og det er vi udmærket opmærksomme på." Alle benægtelser fra ukrainske og amerikanske embedsmænd om, at de ikke var involveret i dette angreb, er "latterlige", tilføjede Peskov. "Vi ved udmærket godt, at beslutninger om at gennemføre sådanne terrorhandlinger ikke træffes i Kiev, men i Washington."

Udenrigsministeriets talsmand Maria Zakarova skrev på sin Telegram-kanal: "Først og fremmest bærer skaberne og

håndlangerne af Kiev-regimet, som kommer fra Washington, London og NATO, det overordnede ansvar for alt, hvad det udøver.”

Denne situation er en opfordring til mobilisering af borgerne alle vegne, til at udtale sig om nødaktioner for at fordømme droneangrebet og fordømme det forfaldne vestlige lederskab bag det. Vi må træffe fornuftige foranstaltninger for at nedtrappe og afslutte den Globale NATO-Ukraine-konfrontation og de øvrige konfrontationer.

I USA bruger LaRouche-organisationen sin ugentlige “Fireside Chat” (kaminpassiar) i aften som et krisemøde for at diskutere dette punkt under titlen: “The People of the U.S. Must Take Back Their Government Now”. Værten Dennis Speed vil få selskab af Diane Sare, kandidat til det amerikanske senat i New York, Dennis Small, specialist i Latinamerika, og Ray McGovern, tidligere CIA-analytiker og ekspert i strategisk politik, samt af arrangørerne på tværs af landet. <https://laroucheorganization.com/article/2023/05/04/people-us-must-take-back-their-government-now>

I invitationen til denne begivenhed angav Speed i sine indledende bemærkninger et passende perspektiv for denne nødsituation:

“I går blev hele verden, og alt hvad du måtte antage om dens fremtid, ændret. Stil dig selv og alle du kender dette spørgsmål: Hvis et Cuba, der støttes af Rusland og finansieres af Rusland, kæmpede mod en amerikansk støttet militærstyrke i stil med “Svinebugten” over en periode på flere måneder, og hvis Cuba affyrede to droner mod Det Hvide Hus, som blev skudt ned, og hvis Ruslands udenrigsminister næste dag sagde: “Det er op til cubanerne at beslutte, hvordan de vil udkæmpe deres krig”, hvad tror du så, USA ville gøre?”

Vent ikke, til det er for sent. Tal åbent nu for en ny overordnet struktur for fred i verden, baseret på økonomisk

udvikling og respekt for alle. Slut dig til den internationale mobilisering fra Schiller Instituttet.

Der opstod ikke atomkrig i morges

Den 3. maj 2023 (EIRNS) – To projektiler susede gennem luften mod Kreml tidligt i morges. Kreml oplyser, at sikkerhedspersonalet på stedet straks rykkede ud for at opfange og neutralisere truslen ved hjælp af udstyr til elektronisk krigsførelse. Den ene blev tilsyneladende ramt og eksploderede over Senatspaladset, hvor præsident Putin har sin arbejdsbolig. Den anden eksplosion endte på Kremles område, tæt på Putins anden arbejdsbolig, det store Kreml-palads. Vragrester spredtes. Kreml erklærede, at Rusland forbeholder sig ret til at gøre gengæld efter eget valg af metode, sted og tidspunkt.

Den tidligere CIA-analytiker Larry Johnson, der blev interviewet af dommer Napolitano i dag, udsendte en passende advarsel: Grunden til, at Kiev ville forsøge noget så desperat, er, at de virkelig er desperate. De har opbrugt værdifuldt mandskab i Bakhmut, de mangler ammunition, deres allierede i Vesten har været "postindustrielle" i så lang tid, at de ikke har mulighed for at forsyne Kiev med den kritiske ammunition. Så Kiev forsøger at provokere Moskva til at lange ud – og til sidst trække USA og Vesten ind i en direkte, militær konfrontation med Rusland. Men Johnson var klar over, at Medvedev og andre i Rusland vil lange verbalt ud, men Putin og hans militær vil være kølige og fattede.

I ugevis har et udhulet Kiev nu ført deres egentlige

“modoffensiv”. Der er tale om optrapning af sabotage, droneangreb og lejlighedsvis likvideringer. Som den ukrainske forsvarsminister, Oleski Reznikov forklarede til The Atlantic, er det ikke en “militær” modoffensiv, men en ” militær politisk” modoffensiv, som kan erobre Krim, uden at Ukraine behøver at kæmpe. (<https://www.theatlantic.com/magazine/archive/2023/06/counteroffensive-ukraine-zelensky-crimea/673781/>)

Sådanne fantasier er ikke udelukkende forbeholdt Kiev og dets militære forventninger, men er nære fætre til fantasierne i Washington om, at udhulede, postindustrielle samfund blot kan trykke flere penge og købe sig ud af enhver blindgyde. Den rituelle “kabuki-teaterforestilling” , som kongressen opfører i forbindelse med forhøjelsen af gældsloftet, er atter i gang i USA. Men nu har USA kun lidt eller ingen troværdighed at miste længere. Landene står i kø for at indgå handelsaftaler og anvende lokale valutaer indbyrdes uden for dollarsystemet, som om brugen af betalingsmidlet var sekundær i forhold til de produkter, der skal handles. Vil de folkevalgte repræsentanter stoppe deres dødedans og i stedet gribe fat i Marcy Kapturs “Glass/Steagall”-lovgivning, som om deres liv afhæng af den? Synes du og dine naboer, at det er sundt at tillade jeres repræsentanter at opretholde deres fantasier? (<https://kaptur.house.gov/media-center/press-releases/kaptur-reintroduces-return-prudent-banking-act-reinstate-key-provisions>)

De spil, der udspilles for at holde et par tusinde billioner dollars af finansielle derivat-væddemål i gang bare en dag mere, betyder, at man er nødt til at forsøge at splitte Rusland og Kina fra hinanden – begge atommagter. Indtil dette spil er bragt til ophør, udgør hver morgen en realistisk chance for en atombrand. I morges susede to projektiler mod centrum af Ruslands regering, lidt ligesom Det Hvide Hus og Capitol Hill samlet i ét.

Uanset hvad man tror man ved om Vladimir Putin, bør man være

glad for, at han har et køligt hoved. Der var ikke atomkrig i morges. Og nu har du endnu en dag til at finde ud af, hvordan du kan forvandle din folkevalgte repræsentant til en repræsentant, der beviser, at en republikansk styreform kan fungere. Vi er, som vores ven Abraham Lincoln udtrykte det, "ved at afprøve, om dette land, eller noget land, således udtænkt og så pligttro, kan bestå i længden".

Politisk orientering formand Tom Gillesberg Fortsatte bankkriser viser, at Vesten også skal tilslutte sig den nye kinesisk/russisk- ledte orden

Politisk orientering den 3. maj 2023 med formand Tom Gillesberg

Kontakt os: +45 53 57 00 51; +45 35 43 00 33,
si@schillerinstitut.dk

Dansk: www.schillerinstitut.dk

English: www.schillerinstitute.com
www.laroucheorganization.com www.larouchepub.com

Principper, ikke fyrstendømmer og magter

Den 2. maj 2023 (EIRNS) – Der er en vigtig og afgørende opfattelse, som Helga Zepp-LaRouche og Jacques Cheminade har præsenteret i nylige diskussioner og fremlæggelser. Med henvisning til præsidentvalget i USA i 2024 udtalte Helga, at “denne valgkampagne vil finde sted i løbet af disse to år med historiens største fare, nogensinde. Og jeg mener, at det er derfor, vi virkelig bør formulere dette på en anden måde og advare folk mod faren for polarisering og behovet for at have en form for national enhed i stedet; og ikke kun national enhed, men også at forsøge at bevæge os i retning mod en international tilgang for at løse den eksistentielle krise.”

Cheminade udtaler i en leder den 26. april med titlen “Krig og fred”: “Et enkelt spørgsmål dominerer alle andre: Vil vi stoppe kapløbet mod en verdenskrig? Uret er sekunder fra midnat. Den mindste fejlvurdering eller absurde provokation vil være nok til at udløse det utænkelige... Derfor bør det kommende valg i 2024, både i Europa og i USA, først og fremmest fokusere på atomnedrustning og våbenkontrol af alle offensive våben... Men der skal gøres meget mere. For at nedbryde det øverste oligarkis finansielle system, som har behov for krig for at overleve, er vi nødt til at ændre spillereglerne.”

Sindelagskontrollen over den engang intelligente transatlantiske elite med “spilteori” anvendt på krigsførelse og systemanalyse anvendt på finans og økonomi må fjernes, ellers vil menneskeheden ikke overleve. De der er af den opfattelse, at der ikke er nogen væsentlig forskel mellem menneskeånden og en computer, er ude af stand til at tænke kreativt, dvs. menneskeligt, uden for geopolitikken, for at standse den nuværende “aksiomatiske” glidebane ind i en termonuklear tredje verdenskrig.

F.eks. advarer de, der er usikre om det menneskelige sinds natur og videnskab, i afmagt om faren ved de anvendelser af "kunstig intelligens", som nu benyttes af f.eks. Palantir Corporation på slagmarken i Ukraine og i fremtidige operationer. "Palantir fremviste, hvordan dets software kunne anvendes af militæret i moderne krigsscenarioer. En operatør kunne bruge en chatbot i ChatGPT-stil til at bestille overvågning med droner, skabe angrebsplaner og koordinere forstyrrelse af fjendtlig kommunikation," rapporterede Metaverse Post den 27. april. "Lanceringen af Palantirs AIP vil helt sikkert rejse spørgsmål om de etiske implikationer af Palantirs involvering i militære operationer."

Problemet er naturligvis programmørernes sind og fordomme. Hvad er deres opfattelse af krig? I 2003, da den anden Irak-krig, en "forebyggende angrebskrig" af den type der blev erklæret for en "forbrydelse mod menneskeheden" i Nürnberg, var ved at blive iværksat, erklærede Lyndon LaRouche, at det var af største strategiske betydning at fordømme "den politiske filosof" Leo Strauss (1899-1973) og hans opfattelser af legalitet og menneskelighed. Forskellige medlemmer af Bush 43's kabinet, og endnu vigtigere, profilen af hele Bushholdet, var i overensstemmelse med den "dyriske" opfattelse af menneskeheden, som ikke kun Strauss, men også Palantirs grundlægger og Strauss-tilhænger Peter Thiel anlagde, som Thiel anførte i sit foredrag fra 2004, "The Straussian Moment".

I et brev i september 1932 til Carl Schmitt (1888-1985), der bar øgenavnet "Det Tredje Riges kronjurist", , påstod Strauss: " Det højeste fundament for retten er princippet om menneskets naturlige ondskab. Fordi mennesket af natur er ondt, har det derfor brug for råderum. Men råderummet kan kun etableres – dvs. menneskene kan forenes – udelukkende i forening mod andre mennesker." For Peter Thiel var den 11. september 2001 "det såkaldte straussiske øjeblik", fordi det "satte spørgsmålstejn ved ... hele den politiske og militære ramme for det 19. og 20.

århundrede, ja, for hele den moderne tidsalder". I virkeligheden blev den transatlantiske verden omstillet til et permanent grundlag for krig af Cheney-Bushs Hvide Hus og af Londons Tony Blair og hans doktrin om "ansvar for at beskytte", der omstødte den Vestfalske Fredstraktat fra 1644-48. Der blev vedtaget en såkaldt moderne "Ermächtigungsgesetz", benævnt Patriot Act, ligesom bemyndigelsesloven fra marts 1933, som tildelte Hitler den højeste magt i nødstilfælde. Selv om den nødsituation, som angiveligt blev udløst af denne lov, for længst er forbi, er Patriot Act, der officielt hedder Uniting and Strengthening America by Providing Appropriate Tools Required to Intercept and Obstruct Terrorism (USA PATRIOT) Act of 2001, stadig i kraft.

Udgør dette opfattelsen af krigsførelse, der ligger til grund for Palantirs samarbejde med Ukraine i dag? Betænk i denne forbindelse, at Vladimir Putin er blevet udpeget som krigsforbryder af den internationale straffedomstol, og at Europa-Parlamentet i november sidste år erklærede, at Rusland er en statssponsor af terrorisme.

Den økonomiske praksis i anglofæren afslører det samme straussiske verdensbillede. Som Pam og Russ Marten udtrykte det i en kommentar til JP Morgan Chases nylige "overtagelse" af First Republic Bank: "På Wall Street er forretningsmodellen, at man fortærer det, man dræber. Jamie Dimon og den bank han står i spidsen for, JPMorgan Chase, har netop opslugt First Republic Bank, efter at Dimon havde orkestreret den værste "redning" af First Republic i historien om bankredninger... JPMorgan Chases historie med at opsluge konkurrenter er både forbløffende og en anklage mod de statslige banktilsynsmyndigheder."

Endnu mere forbløffende kan Jamie Dimons forventede vidneudsagn senere på måneden i Jeffrey Epstein-sagen blive "gaven, der bliver ved med at give". Financial Times i London har rapporteret: "I retssagerne hævdes det, at JPMorgan, som

var bankforbindelse for Epstein i 15 år fra 1998 til 2013, drog fordel af menneskehandel og ignorerede flere interne advarsler om sin klients ulovlige adfærd. Långiveren har beskrevet påstandene som ubegrundede.” Bliver JP Morgan og dens administrerende direktør ædt af et rovdyr med et andet navn?

Den eksistentielle krise – finansiel, strategisk og moralsk – som Helga Zepp-LaRouche hentydede til, er i sandhed en krise, der kræver et helt nyt lederskab, som ikke kommer fra “eliterne”, men fra selveste borgerne i de transatlantiske nationer. Disse borgere bør ikke bukke under for historiens tyngde. Missionen kræver, at den universelle ånd i Den amerikanske Uafhængighedserklæring, som den blev omformuleret i Schiller Instituttets Erklæring om menneskets umistelige Rettigheder fra 1985, er den der danner grundlaget for indgriben i nutiden – “at når som helst en regering bliver destruktiv for liv, frihed og stræben efter lykke, er det folkets ret at ændre eller afskaffe den og indsætte en ny regering”, baseret på principper som dem, der er diskuteret i dokumentet Ti principper for en ny strategisk og udviklingsmæssig arkitektur.

Nedbruddet af First Republic viser, at det er på tide at komme i gang

Den 1. maj 2023 (EIRNS) – Med afviklingen og salget af First Republic Bank i weekenden blev der blotlagt mere end bankens beskidte undertøj. FDIC arrangerede en aftale med Jamie Dimons JPMorgan Chase, hvor den allerede oppustede Chase Bank vil

blive yderligere opblæst, og den amerikanske offentlighed, i form af FDIC's redningspakker, vil betale for det uønskede giftige papir. Desuden er dette nu officielt det næststørste bankkrak i USA's historie, hvilket afslører, at USA, og dermed alle de transatlantiske økonomier, befinder sig i en eksistentiel klemme mellem en hyperinflationær eksplosion på den ene side og et hurtigt kollaps af de finansielle værdier på den anden side.

Samtidig stiger faren for, at en større krig bryder ud om Ukraine-området. Rusland iværksatte mandag den 1. maj en bølge af angreb mod ukrainske mål, der var rettet mod opbygninger af militært udstyr og tropper langs Ukraines konfliktlinje som forberedelse til Ukraines påtænkte modoffensiv. Dette kommer i kølvandet på, at britiske topembedsmænd har besøgt Kiev og advaret Ukraine mod at gå diplomatiets vej efter telefonopkaldet mellem Zelenskij og den kinesiske præsident, Xi Jinping, i sidste uge. Storbritannien er også på vej til at sende missiler med betydeligt længere rækkevidde til Ukraine, end der hidtil er blevet leveret. Som den nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, sagde for nylig, er det klart, at enhver fredsproces er "uacceptabel".

Dette krigsfremstød er ikke et resultat af manglende velvilje eller kvalificerede forslag. Som pave Frans udtrykte det på vej hjem fra et besøg i Ungarn, "er alle interesserede i vejen til fred", og han antydede, at han selv er involveret i en slags fredsmission. Drivkraften bag denne krig er snarere de transatlantiske økonomier, der er i en ildevarslende svækket tilstand, hvis gæld øges, krakelerer og i stigende grad knuser de fattigste under sin vægt.

Sandheden om dette og katastrofen ved stedfortræderkrigen i Ukraine er imidlertid mere og mere åbenlys for alle at se. Gennemførelsen af et lovforslag om adskillelse af bankerne, også kendt som Glass-Steagall, blev næsten gennemført i det schweiziske parlament i april efter Credit Suisse' kollaps, bortset fra at regeringen blev presset

af USA til at kautionere for den dårlige gæld og fremtvinge et opkøb. Som en ledende parlamentariker i Schweiz sagde, skulle USA have overtaget ansvaret, "men de fik os til at betale". Et eksempel på stormagtspolitik." Hvis det er sådan det vestlige oligarkiske system behandler en af sine allierede, hvordan tror du så, at resten af verden har det?

Vi befinder os lige nu ved en epokegørende ændring i verdenshistorien. Som kampen for Glass-Steagall er indbegrebet af, er påstanden om at befolkningernes udvikling er det eneste formål med politik – og ikke opretholdelsen af finanspapirer eller fastholdelsen af ens magtsfære – grundlaget for en universel definition af den politiske praksis for alle nationer på planeten. Det er dét, der afvises med Vestens beslutning om at risikere menneskehedens atomare udslettelse for at besejre og opsplitte Rusland. Anerkendelsen af denne dobbelthed afføder i øjeblikket en uimodståelig reaktion rundt om i verden og angiver samtidig vejen ud af denne krise.

Det, der er nødvendigt nu, er at genoplive den vigtige tradition for at gribe ind, for at ytre sig, for at hæve stemmen, når ingen andre gør det. Vores fjender frygter dette mere end noget andet. Og tiden har aldrig været mere moden til at stå op og yde en indsats.

Briterne slås for at forhindre, at freden bryder ud

Den 30. april 2023 (EIRNS) Den kinesiske præsident Xi Jinpings telefonsamtale med Ukraines præsident Volodymyr Zelenskij

sidst den 26. april, på Zelenskijs initiativ, truede med at forpurre krigsmagernes ærinde ved at åbne en ny vej for en mulig forhandlingsløsning på Ukraine-krisen – og dermed et skridt væk fra den atomare afgrund.

London greb hurtigt ind og sendte den tidligere MI6-chef Sir Richard Dearlove og andre til Kiev torsdag den 27. april med det formål at afbryde ethvert muligt fredsinitiativ på forhånd – som de har gjort det gentagne gange, herunder sabotagen af Minsk.

Allerede dagen efter, fredag, udstak den ukrainske præsidentielle rådgiver, Mykhailo Podolyak, et interview for den britiske linje, hvor han forsøgte at sænke Xi-initiativet ved på fornærmende vis at true Kina med, at de skulle bryde med Rusland, ellers ville de blive udstødt af det globale samfund.

Briterne har også netop bekræftet deres fastlagte politik, som er at udnytte Ukraine-krisen med henblik på at få et direkte atomopgør med Rusland, med Krim som udløsende faktor – det som Malcolm Chalmers, vicegeneraldirektør for den førende britiske tænketank RUSI (Royal United Services Institute), ynder at kalde en “Krim-missilkrise”. I en ny rapport, som RUSI offentliggjorde den 28. april, foreslog medforfatter Jack Watling, en højtstående forsker i RUSI, at selv om “der ikke er nogen aktuelle tegn på, at Rusland planlægger at udføre angreb, der bevidst er rettet mod ukrainske atomkraftværker”, bør muligheden for at det “kunne ske” fremhæves for at “etablere afskrækkelse mod en bevidst fremstillet radiologisk hændelse, ved at gøre det klart for Rusland at en sådan hændelse ville blive fulgt op af en massiv reaktion for at begrænse skaderne og forøget støtte til Ukraines krigsindsats.”

Er den længe udråbte “ukrainske modoffensiv” ved at antage karakter af et NATO-“svar” på en operation under falsk flag mod Zaporozhye eller et andet ukrainsk atomkraftværk? Hvordan

kan et sådant vanvid stoppes?

I en Twitter Space-diskussion i dag med den undersøgende journalist Daniel Estulin beskrev Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, den globale strategiske situation i følgende sammenfattende vendinger:

“Der foregår lige nu en historisk, epokegørende ændring af den måde hvorpå verden er organiseret. Fra den ene side er det meget fascinerende, håbefuldt og lovende, fordi landene i det Globale Syd er fast besluttet på at skabe et nyt økonomisk system, der muliggør udvikling for dem. Det kommer til at blive enden på kolonialismen, som fortsat eksisterer på trods af mange nationers formelle uafhængighed.

“Dette er en reaktion mod dollaren, og vi har en igangværende proces med af-dollarisering. Det ville være relativt let at klare dette, hvis ikke det var fordi landene i Vesten – USA, Storbritannien og EU – er fast besluttet på at imødegå dette ønske fra det Globale Syd med alle til rådighed stående midler ved at påstå, at dette er en kamp mellem “demokratier” og “autokratier”. F.eks. opfordrede Josep Borrell, EU’s såkaldte udenrigsminister, for nylig til at skride til handling for at overbevise landene i Afrika, Asien og Latinamerika om, at de absolut skal fordømme Rusland og ikke have økonomiske forbindelser med Kina – hvilket er en tabt sag, for det er præcis, hvad disse lande er i færd med.

“Midt i det hele er faren for, at Ukraine-krisen optrappes og fører til civilisationens potentielle afslutning i en atomkrig, det som bør få alle op af stolene.

“Schiller Instituttet har grebet ind i dette ved at organisere internationale konferencer for at forsøge at etablere et andet niveau for diskussion, ved at foreslå en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur som fuldt ud tager hensyn til interesserne for alle lande på planeten.”